

Бѣа моегѡ, ѿ (ще напишемъ ѿ) ѿме то мое но во то.

13 Който ѿма оухо, да чде, що говори дхо на цѣркви те.

14 И на Ангелатъ на-дао-дѣкійска та цѣрква напиши, така говори (онъи, който е) ѿминъ, свидѣтельо вѣр-нъи ѿ истиннъи, начало то на создание то Бжїе:

15 Внѣамъ твои те дѣла, защото не си ни стѣденъ, ни топлъ: ѡ да въ вѣла стѣденъ ѿли горѣща.

16 Но понѣже си хладокъ, ѿ нито стѣденъ си, ни горѣща, ще да те ѿзключамъ ѡ оуста та мои.

17 Защото ты говоришъ, азъ самъ богатъ, ѿ ѡбогатихъ, ѿ нишо ми не трѣб-ва: а не знаешъ зашо ты си ѡкаменъ ѿ вѣденъ. ѿ сиромѣхъ, ѿ слѣпъ, ѿ голъ.

18. Свѣтѣдвамъ те да си купишъ ѡ мене злато, кое-то е ѡчищено (префѣнено) съ огнь, да се ѡбогатишъ: ѿ дрѣхи вѣлш, да се ѡблече-шъ: да се не глѣда срамота та на-голотѣ та ти: ѿ помажи си очи че съ колдрий да видишъ.

19 Изъ когото ѡбѣчамъ: ѡбличамъ ѿ наказувамъ вѣди прочее ѿ ты рѣвно-стенъ ѿ покайсе.

20 Бто (азъ) стоимъ при врата та ѿ чдкамъ: дко чде вѣкой гласжъ ми, ѿ ѡво-

ри врата та, ще влѣземъ при него, ѿ ще вечерамъ съ него, ѿ той съ мене.

21 Който повѣди, немъ ще дамъ да седне заеднѡ съ мене на мойатъ престолъ, като ѿ азъ що повѣдихъ, ѿ седнахъ заеднѡ съ Оца мо-его на неговатъ престолъ.

22 Кейто ѿма оухо, да чде що говори дхо на цѣркви те.

ГЛАВА Д.

Поедѣ по това поглѣ-днѣхъ, ѿ видѣхъ врата ѡ-кренени на неко то, ѿ първо гласъ, когото чдохъ като (гласъ) трѣбнъи, че говори-ше съ мене, той ми рече: ка-чи се тѣва, ѿ ще ти покажемъ що трѣбва да вѣде послѣ.

2 И тоа часъ въдохъ во ѿзстѣплѣние дхѡвно: ѿ ви-дѣхъ зашо престолъ бѣше поставенъ на неко то, ѿ на престолатъ седѣше вѣкой.

3 И онъи, който седѣше (на престолатъ) бѣше подѡ-бенъ на ѿспѣсъ ѿ на сардисъ камень: ѿ дѣга бѣше околѡ престолатъ, коато се видѣ-ше подѡбна на смарагда.

4 И околѡ престолатъ (бѣ-ха) двѣдесѣтъ ѿ чѣтъри пре-столи: ѿ видѣхъ че седѣха на престолы те двѣдесѣтъ ѿ чѣтъри старци, ѡблечени въ вѣлш дрѣхи: ѿ ѿмаха злат-нъи вѣнцы на главы те си.

5 И ѡ престолатъ ѿзлѣзѣха